

N:o 68.

Ank. till Riksd. Kansli den 2 Maj 1876, kl. 12 midd.

Memorial, med förslag till sammanjemkning och voteringsproposition, i anledning af Kamrarnes skiljaktiga beslut i 2:ne frågor rörande anslagen under riksstatens Femte hufvudtitel.

(1:sta U. A.)

Sedan Stats-Utskottet erhållit del af Kamrarnes beslut i anledning af Utskottets Utlåtande N:o 19, angående regleringen af utgifterna under riksstatens Femte hufvudtitel, får Utskottet här nedan meddela de ytt-
randen, hvartill förberörda beslut funnits föranleda.

1:o. Uti 1:sta punkten mom. c hade Utskottet hemställt, att hvarje officer och underofficer, som inginge på den nya staten, skulle, då han uppnått den lefnads- och tjänsteålder, som berättigade honom till pension, vara förpligtad att ur tjensten afgå, Kongl. Maj:t dock obetaget att, med den pensionsberättigades medgifvande, låta med afskedet anstå, derest och så länge han pröfvades kunna i tjensten gagna det allmänna. Denna Utskottets hemställan är af Första Kammaren bifallen med den ändring, att orden *jemte fyllnadspension* infördes efter ordet *pension*, hvar-
emot Andra Kammaren bifallit Utskottets hemställan oförändrad.

Denna af Första Kammaren vidtagna ändring öfverensstämmer med Kongl. Maj:ts i ämnet afgifna förslag; varande, på sätt i utlåtandet finnes omförmäldt, den af Utskottet iakttagna afvikelse från samma förslag föranledd deraf, att Utskottet, i afvaktan på pröfningen af Kongl. Maj:ts nu föreliggande förslag angående Flottans pensionering, ansett det ej böra

särskildt angifvas, att pensionsförmånerna skulle delas i pension och fyllnadspension, helst uttrycket »pension» syntes kunna anses innefatta samtliga pensionsförmåner. Då således Kamrarnes beslut i denna fråga synas i sak öfverensstämman, får Utskottet, för sammanjemkande af de olika meningarne, föreslå,

att förevarande moment må erhålla följande lydelse: att hvarje officer och underofficer, som ingår på den nya staten, skall, då han uppnått den lefnads- och tjensteålder, som berättigar honom till pension äfvensom till fyllnadspension, om sistnämnde titel fortfarande är i pensionsregleringen bibehållen, vara förpligtad att ur tjensten afgå, Kongl. Maj:t dock obetaget att, med den pensionsberättigades medgifvande, låta med afskedet anstå, derest och så länge han pröfvas kunna i tjensten gagna det allmänna.

2:o. Sedan Kongl. Maj:t till byggande af krigsfartyg äskat för år 1877 ett extra anslag å 2,400,000 kronor, hade Utskottet i *26:te punkten* hemställt, att Riksdagen måtte Kongl. Maj:ts förevarande nådiga framställning i den mån bifalla, att ett extra anslag af 1,700,000 kronor för år 1877 anvisades till byggande af sådana krigsfartyg, som kunde med denna anslagstillgång fullbordas. Med afslag å Utskottets hemställan, för så vidt den skilde sig från Kongl. Maj:ts ifrågavarande nådiga framställning, har Första Kammaren bifallit samma framställning oförändrad, hvar emot Andra Kammaren godkänt Utskottets förslag.

För denna frågas afgörande genom omröstning föreslår Utskottet följande voteringsproposition:

»Den, som vill bifalla Kongl. Maj:ts nådiga framställning om anvisande för år 1877 af ett extra anslag å 2,400,000 kronor till byggande af krigsfartyg, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Riksdagen Kongl. Maj:ts förevarande nådiga framställning i den mån bifallit, att ett extra anslag af 1,700,000 kronor för

år 1877 anvisats till byggande af sådana krigsfartyg, som kunna med denna anslagstillgång fullbordas».

Stockholm den 2 Maj 1876.

På Stats-Utskottets vägnar:

CARL EKMAN.

N:o 69.

Ank. till Riksd. Kansli den 2 Maj 1876, kl. 12 midd. e. m.

Memorial, med förslag till sammanjemkning och voteringspropositioner, i anledning af Kamrarnes skiljaktiga beslut i åtskilliga frågor rörande anlagen under riksstatens Nionde hufvudtitel.

(2:dra U. A.)

Sedan Stats-Utskottet erhållit del af Kamrarnes beslut i anledning af Utskottets Utlåtande N:o 23, angående regleringen af utgifterna under riksstatens Nionde hufvudtitel, får Utskottet här nedan afgifva de yttranden, hvartill förr berörda beslut funnits föranleda.

1:o. Uti 1:sta punkten mom. b hade Utskottet hemställt, att Riksdagen — på det hel pension måtte kunna tillkomma hvarje i öfrigt pensionsberättigad folkskolelärare vid uppnådda 55 och afkortad pension vid uppnådda 50 lefnadsår samt, i öfverensstämmelse härmed, då pension på grund af obotlig sjukdom beviljades lärare, denne erhålla hel pension, derest summan af hans lefnads- och tjensteår utgjorde 85 i stället för nu stadgade 90 år — måtte bevilja tillökning i bidraget till folkskolelärares pensionering med 200,000 kronor, att utgå från och med år 1877; samt vid anmälan af detta beslut hos Kongl. Maj:t i underdånighet an-